

Konst

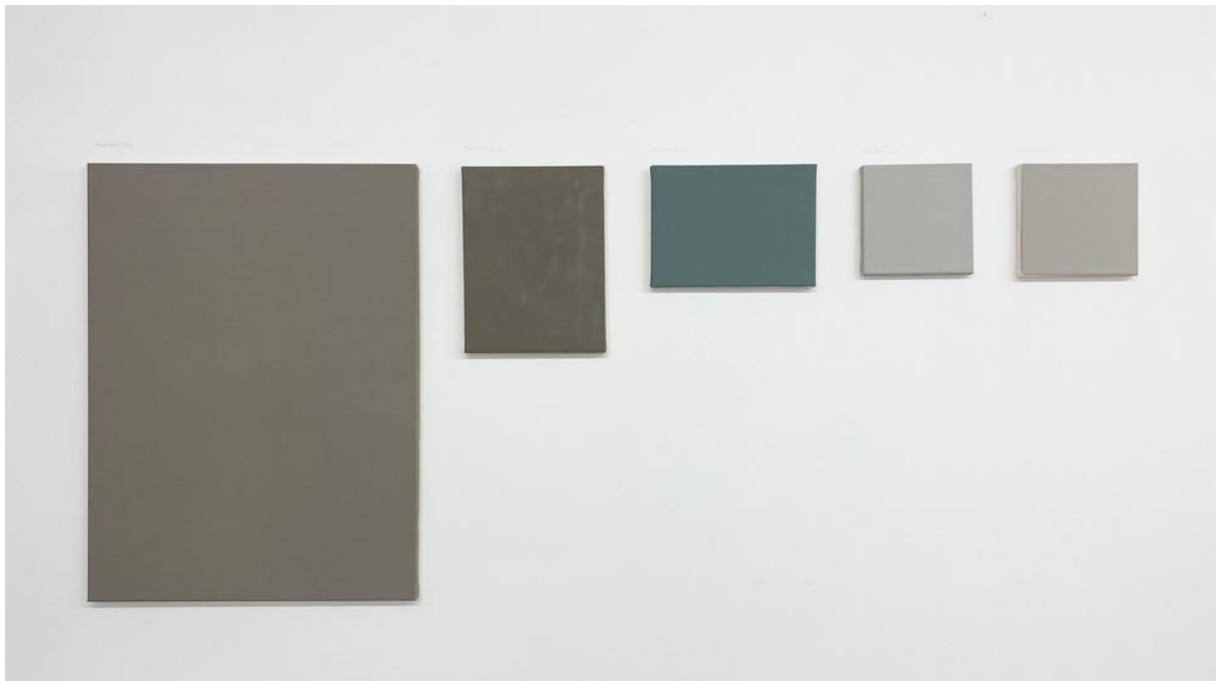
Köttigt, strävt och absolut sinnligt av Konsthögskolans avgångselever

16 maj 2022 08:00

Johanna Gredfors Ottesen ser en kvartett nyutexaminerade ställas ut på Galleri Arnstedt.

- [Johanna Gredfors Ottesen](#)Text

Det här är en recension. Analys och värderingar är skribentens egna.

Olle Helins "Penseltvätt" (2020). Foto: Galleri Arnstedt

Fakta

Fanny Hellgren, Olle Helin, Dag Kewenter, Elísabet Anna Kristjánsdóttir

Galleri Arnstedt, Östra Karup. T o m 25/5.

Johanna Gredfors Ottesen är konstkritiker och skribent på kultursidan.

Ett slags praktisk materialism står i fokus när fyra nyutexaminerade konstnärer från Konsthögskolan i Malmö ställer ut på Galleri Arnstedt, som nu öppnar för säsongen. Ett tacksamt ämne – efter år av digitala upplevelser hungrar man ju efter

tredimensionalitet, men också efter köttighet, strävhet, doft, eller vad nu de sinnligt direkta upplevelserna av konst kan tänkas bjuda på.

I utkanten av ämnet rör sig Dag Kewenter och Elísabet Anna Kristjánsdóttir med verk som på olika sätt är handfasta och fysiska. Kewenter visar i video och skulptur konstruktioner som laddas med symbolik och funktionalitet, medan Kristjánsdóttir arbetar med fotografiet som utgångspunkt och dess rörelse mellan det diffusa och sakliga framställandet av existerande och fiktiva verkligheter.

Annons

Dag Kewenters skulptur framför målningar av Fanny Hellgren. Foto: Galleri Arnstedt

Mer fokus på faktiskt material blir det med verk av Olle Helin. De små dukarna med färgsättning av olika pigment är bara en del av en vidare undersökning av materialens egenskaper. Helin tillverkar egen färg av material som hittats i olika miljöer. Prydligt radas dukarna upp vid sidan av varandra, och i varierande bruna, grå, svagt gula och röda toner berättar verken om färgerna på smutsig snö längs Örbyleden, lera från Ellstorps hundrastgård och ett myrbo vid Dalby stenbrott.

Känslan av kartläggning eller katalogisering är påfallande, och man får intrycket av att befinna sig i ett pågående forskningsfält. En känsla som förstärks av blyertsanteckningar som anger material, fyndplats och datum, klottrade direkt på galleriets väggar intill respektive duk.

Elísabet Anna Kristjánsdóttirs "Vittnet" (2022). Foto: Elísabet Anna Kristjánsdóttir
Olle Helins verk tycks befinna sig i ett spänningsfält mellan styrda och okontrollerade processer, vilket i viss mån är gemensamt med de verk som Fanny Hellgren visar. Med grund i måleriet – färgen och duken – vecklar de olika materialens möjligheter och egenskaper ut sig, här i en serie målningar med många tunna lager akrylfärg och vatten på ogrunderad bomullsduk. Hellgren arbetar med elementen i flera bemärkelser, hennes arbetsmaterial är vattnet men det som syns på duken är himlens egenskaper, som ett skimrande regnbågsspektra.

De flytande gränserna mellan element, material och processer får fäste på Hellgrens poetiska dukar, som framstår som ett slags flyktiga mönsterbilder eller kortvariga hägringar. På liknande sätt ger Helins verk intrycket av att vara tillfälliga, även om det fastlåsta tillståndet kontrollerats. Gemensamt för dem båda är en känsla för sinnlighet i de material som fiskats upp ur en massa i ständig förändring.